

Partsstillingen medfører ifølge rådets lovudkast bl.a., at de pågældende ved mundtlig behandling af sagen skal underrettes om retsmøder i sagen og har adgang til at føre beviser og procedere sagen. Behandles sagen på skriftligt grundlag, har parterne adgang til at indsende indlæg til retten. Partsstillingen indebærer også, at de pågældende skal underrettes om den afgørelse, der træffes, og at de kan kære rettens afgørelse.

Efter § 115, *stk. 2*, i rådets lovudkast beskikker retten en advokat for den dømte, såfremt retten finder det fornødent, medmindre den pågældende selv har antaget en advokat. Bestemmelsen indebærer, at retten skal foretage en konkret vurdering af behovet for, at den dømte har en advokat til at varetage sine interesser under sagen.

Baggrunden for bestemmelsen er, at den dømte kan have vanskeligt ved selv at varetage sine interesser under sagen, f.eks. hvis sagen skal behandles mundtligt, og der foruden af den dømte skal ske afhøring af andre personer, eventuelt uden den dømtes tilstedeværelse. Selv om retten efter § 116 i rådets lovudkast, jf. nedenfor, kan stille krav om tilvejebringelse af yderligere oplysninger og også i øvrigt skal påse, at den dømtes interesser varetages, finder rådet det naturligt, at der under domstolsbehandlingen kan beskikkes en advokat, herunder i tilfælde, hvor den pågældende ikke opfylder betingelserne for fri proces.

Der er endvidere ikke mulighed for at beskikke en forsvarer efter retsplejelovens kapitel 66, idet den dømte ikke i relation til den udvidede domstolsprøvelse efter straffuldbyrdelsesloven har stilling som sigtet eller tiltalt i en straffesag. Har den dømte på tidspunktet for domstolsprøvelsen en forsvarer, kan det f.eks. skyldes, at den pågældende er sigtet for strafbart forhold i anledning af en optræden, der også har dannet grundlag for en afgørelse om disciplinærstraf.

Advokatens opgave er at repræsentere og bistå klageren. Advokaten skal sørge for, at den dømte får lejlighed til at udtale sig enten skriftligt eller under afhøringen ved den mundtlige behandling af sagen. Advokaten forudsættes derfor at komme i personlig kontakt med den dømte, så advokaten bl.a. med henblik på tilrettelæggelse af en eventuel bevisførelse kan danne sig et indtryk af sin klients stilling i sagen.

I §§ 116 og 117 i rådets lovudkast foreslås bestemmelser om sagens behandling i retten. Det fastsættes heri bl.a., at sagen behandles på skriftligt grundlag, medmindre retten bestemmer andet, at retten kan stille krav om tilvejebringelse af yderligere oplysninger og ved mundtlig behandling træffer bestemmelse om afhøring af den dømte og andre og om tilvejebringelse af beviser i øvrigt, samt at retten indkalder parter og

vidner. De nævnte bestemmelser indebærer, at parterne ikke på samme måde som i de almindelige civile sager selv kan tilrettelægge sagen og beslutte, hvilke oplysninger der skal forelægges retten. Det påhviler derimod retten at sikre, at de relevante oplysninger tilvejebringes, så retten har et tilstrækkeligt grundlag for at afgøre sagen.

I § 118 i rådets lovudkast foreslås det fastsat, at sagens indbringelse for retten ikke har opsættende virkning, medmindre justitsministeren eller retten bestemmer det. Baggrunden for bestemmelsen er, at hensynet til kriminalforsorgens sikkerheds- og ordensmæssige virksomhed normalt vil tale imod, at indbringelsen tillægges en sådan virkning.

Efter § 119 i rådets lovudkast afgør retten ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal stadfæstes, ændres eller ophæves. At afgørelsen skal ske i form af kendelse medfører, at afgørelsen skal grundes, jf. retsplejelovens § 218, *stk. 1, 1. pkt.*

I § 120 i rådets lovudkast foreslås bestemmelser om fastsættelse og betaling af sagsomkostninger i tilfælde, hvor der er beskikket advokat.

Efter § 120, *stk. 1*, gælder om salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces. Retten kan, når der er særlig anledning til det, pålægge den dømte helt eller delvis at betale sagens omkostninger.

Efter § 120, *stk. 2*, gælder om sagsomkostninger i de tilfælde, hvor der ikke er beskikket advokat, de almindelige regler herom i retsplejelovens kapitel 30.

I § 121 i rådets lovudkast foreslås regler om adgangen til kære af byrettens afgørelser til landsretten.

Efter § 121, *stk. 1*, kan kære iværksættes af sagens parter, jf. § 115, *stk. 1*.

Efter § 121, *stk. 2, 1. pkt.*, kan byrettens kendelser kæres til den landsret, i hvis kreds byretten ligger, når sagen er omfattet af § 112, nr. 6, 2. led, 7 eller 8, i rådets lovudkast (klagemodel 2). Afgørelser om nægtelse af prøveløsladelse fra straf af fængsel på livstid, der efter § 112, nr. 6, 2. led, kan indbringes for domstolene, kan derfor indbringes for landsretten uden begrænsning i appeladgangen. Det samme gælder afgørelser om genindsættelse efter prøveløsladelse eller betinget benådning. Ved kendelser i sager efter § 112, nr. 7 eller 8, (klagemodel 2), som angår tidsbestemt straf, kræves dog, at den resterende straffetid er mindst 1 år, jf. § 121, *stk. 2, 2. pkt.*, i rådets lovudkast.

Efter § 121, *stk. 3, 1. pkt.*, kan kendelser ikke kæres, når sagen er omfattet af § 112, nr. 1-5, 6, 1. led, eller 9 (klagemodel 2). Afgørelser om straffetidsberegning, tilbageholdelse af brev, disciplinærstraf, konfiskation, modregning, nægtelse af prøveløsladelse fra tidsbe-